

stilling som kommissarius nedlægges fra den 31. marts 1960 at regne.

Handelsministeren udøver efter den 31. marts 1960 med de af denne lov følgende ændringer de kommissarius tillagte funktioner.

§ 5. Det i konfiskationslovens § 7, stk. 2, omhandlede nævn [konfiskationsnævnet] ophæves.

Bestemmelsen i konfiskationslovens § 7, sidste stykke, ophæves. De i henhold til nævnte bestemmelse fastsatte vilkår for videresalg af konfiskeret ejendom ophører at have gyldighed, og tinglyste deklARATIONER om sådanne vilkår kan udslettes af tingbøgerne på begæring af ejerne af vedkommende ejendomme.

§ 6. Det i konfiskationslovens § 20, stk. 4, omhandlede udvalg ophæves. [Udvalget havde til opgave at afgive indstilling til handelsministeren angående salg af konfiskerede patenter m. v. Det havde allerede nogen tid før lovforslagets fremsættelse ophørt at fungere].

Lovforslaget undergik i folketinget enkelte ændringer, idet man dels udkød de af handelsministeren i §§ 1, 2, 3 og 4 oprindeligt fastsatte frister noget, dels indsatte ordet „svigagtigt“ i slutningen af § 1 i stedet for „forsætligt eller ved grov uagtsomhed“. Ændringen af fristerne havde hovedsagelig sin begrundelse i, at behandlingen af lovforslaget tog noget længere tid end oprindelig påregnet.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.: „Loven om konfiskation af tysk og japansk ejendom nr. 132 af 30. marts 1946 har til baggrund en *international aftale*, nemlig Pariser-aftalen af 14. januar 1946, der er undertegnet af i alt 19 lande.

Aftalens hovedbestemmelse om konfiskation er artikel 6 A, der udtaler, at hver af signatarmagterne skal under den fremgangsmåde, som den måtte vælge, beslaglægge tysk, fjendtlig ejendom inden for dens jurisdiktion for at udelukke sådan ejendoms tilbagevenden til tysk eje eller kontrol og skal opføre sådanne aktiver på sin erstatningskonto.

Det nu fremsatte forslag tager — som nævnt i bemærkningerne — sigte på at *søge arbejdet med konfiskation af tysk og japansk ejendom her i landet afsluttet*. Dette arbejde har stået på i over 12 år og er nu af kommissarius, dispensationsnævnet og de øvrige særlige nævn ført så vidt frem, at de pågældende organer vil kunne nedlægges i løbet af året 1959 under forudsætning af, at der som foreslået finder en frigivelse sted af visse værdier, som kommissarius ikke hidtil har kunnet inddrage.

En frigivelse som den foreslåede medfører ikke, at vi på nogen måde overtræder vore før omtalte internationale forpligtelser, men